

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/266/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414220884
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4414220884.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcov: 1. M. W., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko XXX XX A. XXX, 2. Z. W., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko XXX XX A. XXX, zastúpených: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková, s.r.o., so sídlom Podzámska 32, 940 01 Nové Zámky, IČO: 36 813 401, proti žalovanému: Finance4you, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 43 906 915, zastúpenému: JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom Na vřšku 12, 811 01 Bratislava, o neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o neplatnosť záložnej zmluvy, o neplatnosť zmluvy o poskytovaní domáceho servisu a o vzájomnej žalobe žalovaného na zaplatenie sumy 14.666 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. februára 2017 č.k. 16C/171/2014-178, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti žaloby týkajúcej sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, určenia neplatnosti záložnej zmluvy a v časti trov konania vo vzťahu k žalobe potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcom v prvom a druhom rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2014 a o určenie neplatnosti Záložnej zmluvy zo dňa 31.03.2014 zamietol. Určil, že Zmluva o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2014 uzavretá medzi žalobcami a žalovaným je neplatná. Priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 34 %. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky súdny poplatok za žalobu vo výške 99,50 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V ďalšej časti rozsudku rozhodoval o vzájomnej žalobe žalovaného tak, že žalobcom (v rozsudku nesprávne uviedol žalovaným) v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalovanému spoločne a nerozdielne sumu 6.238 eur s 5,15 % úrokmi z omeškania ročne od 23.08.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vzájomnú žalobu o zaplatenie sumy 261 eur s 5,15 % úrokmi z omeškania ročne od 23.08.2014 do zaplatenia zamietol. Konanie o zaplatenie 8.167 eur s 5,15 % úrokmi z omeškania ročne od 23.08.2014 do zaplatenia zastavil. Žalobcom v 1. a 2.rade priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 14 %. Rozhodol vrátení súdneho poplatku vo výške 483,30 eura žalovanému cestou prevádzkovateľa systému: Slovenská pošta, a.s., so sídlom Banská Bystrica, Partizánska cesta 9, IČO: 36 631 124, do 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku. Konanie o prerušení konania zastavil. Svoje rozhodnutie v napadnutej zamietajúcej časti žaloby právne zdôvodnil ustanovením § 137 Civilného sporového poriadku.

1.2. V časti, v ktorej sa žalobcovia v 1. a 2. rade domáhali určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o záložnom práve skúmal naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Dospel

k záveru, že rozhodnutím súdu by sa právne postavenie žalobcov nezlepšilo. Ex offio skúmal platnosť zmluvných podmienok v zmluve a zistil, že žalovaný sa domáha plnenia voči žalobcom v zmysle úverovej zmluvy, ktorú vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Zmluvné dojednania uvedené v čl. II bod 1 a 2 pod názvom úrok a odplata a v časti IV. pod názvom sankcie za omeškanie a úhrada nákladov spojená s vymáhaním považoval za neprijateľné zmluvné podmienky. Vychádzal zo zásady, že spotrebiteľská zmluva, okrem uvedených neprijateľných zmluvných podmienok, je platná. Konštatoval, že neisté právne postavenie žalobcov by sa rozhodnutím nezmenilo, rozsudok by po právnej stránke nebol významný - užitočný. Pritom vychádzal i zo záverov odvolacieho súdu v uznesení č.k. 25Co/770/2015-199 zo dňa 20.04.2016. Konštatoval tiež, že ani určením neplatnosti záložnej zmluvy by sa neisté postavenie žalobcov nezmenilo. Nevyriešil by sa celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu. Stav ohrozenia možno odstrániť len určením, či tu je alebo nie je záložné právo.

1.3. O trovách konania vo vzťahu k žalobe rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 a § 251 CSP. Konštatoval, že žalobcovia sa domáhali určenia neplatnosti troch zmlúv. Rozhodnuté bolo tak, že žalobu v časti určenia neplatnosti dvoch zmlúv zamietol a určil neplatnosť jednej zmluvy. Z toho vyplýva úspech žalobcov 1/3 a neúspech 2/3. Po odpočítaní pomeru úspechu a neúspechu priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 34 %. Uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Žalobcovia v 1. a 2. rade podali proti rozsudku prvej inštancie v zákonnej lehote odvolanie. Žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti žaloby týkajúcej sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a určenia neplatnosti záložnej zmluvy zmenil a určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a záložná zmluva sú neplatné. Dôvodili, že hoci sú si od počiatku vedomí svojej povinnosti vrátiť žalovanému reálne prevzatú sumu peňazí, ako spotrebiteľia sa dostali do nevýhodného postavenia vo vzťahu k žalovanému. Existenciu naliehavého právneho záujmu vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere odvodzovali od skutočnosti, že ako spotrebiteľia potrebujú mať vyriešenú výšku skutočného dlhu. Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci 1 M Cdo 1/2009. Namietali, že záložná zmluva je predmetom registrácie a zápisu v katastri nehnuteľností a zmenu zápisu je možné dosiahnuť len na základe rozhodnutia súdu. Namietali, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola platne uzavretá, preto sa žalovaný domáhal vzájomnou žalobou vrátenia len reálne poskytnutej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia. Keďže súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému nepriznal úrok z úveru, odplatu za úver, sankcie za omeškanie a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, nič nebránilo rozhodnúť aj o neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v uvedenej časti. Namietali, že nesprávnosť záložnej zmluvy vyplýva z vykonaného dokazovania a aj z rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie ju ponechal v platnosti, hoci zabezpečuje celý pohľadávku žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, napriek tomu, že konštatoval danosť nároku len v rozsahu istiny a úroku z omeškania.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobcovia nemôžu mať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže súd prvej inštancie preskúmal zmluvné podmienky a v rozsudku ustálil výšku dlžnej čiastky. Záložné právo zabezpečuje pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej výška bola rozhodnutím súdu jednoznačne určená. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalobcov uhradiť mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranami sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcov v 1. a 2. rade nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti žaloby týkajúcej sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, určenia neplatnosti záložnej zmluvy a v časti trov konania, ako závislého výroku, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

4. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie,

ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8.1. Predmetom konania v danej veci bola v prvom rade žaloba o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2014, záložná zmluva zo dňa 31.03.2014 a zmluva o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2014 uzavreté medzi žalobcami v 1. a 2 rade a žalovaným sú neplatné.

8.2. Žalovaný podal vzájomnú žalobu, ktorou sa voči žalobcom v 1. a 2. rade domáhal zaplata sumy 14.666 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 14.666 eur od 23.08.2014 do zaplata. Vzájomnú žalobu vzal späť v časti o zaplata sumy 8.167 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 8.167 eur od 23.08.2014 do zaplata. Zároveň žiadal, aby súd vydal rozsudok, ktorým zaviazže žalobcov v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatať žalovanému sumu 6.499 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 6.499 eur od 23.08.2014 do zaplata.

8.3. Súd prvej inštancie žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2014 a o určenie neplatnosti Záložnej zmluvy zo dňa 31.03.2014 zamietol. O trovách konania vo vzťahu k žalobe rozhodol tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 34 %. Uvedená zamietajúca časť, vrátane trov konania, ako výroku závislého, bola predmetom skúmania odvolacím súdom.

9.1. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný, ako veriteľ, a žalobcovia v 1. a 2. rade, ako dlžníci, uzavreli dňa 31.03.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1214000013, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobcom bezhotovostný úver vo výške 6.500 eur. Vyplata úveru bolo dohodnuté v dvoch častiach, prvá vo výške 4.902,56 eura v deň podpisu zmluvy na účet Slovenskej sporiteľne a.s. a druhá vo výške 1.335,44 eura do dvoch dní od podpisu zmluvy na účet žalobcov. Za poskytnutie úveru bol dohodnutý úrok 21,58 % ročne a odplata 1.153,71 eura. RPMN uvedená v zmluve bola 40,90 %, priemerná RPMN bola 25,36 %. Žalobcovia sa zaviazali celkovú čiastku 14.667 eur zaplatať v 4-och splátkach po 1 euro, v 55-tich splátkach po 262 eur a 60-tu splátku vo výške 253 eur.

9.2. V rovnaký deň uzavreli žalovaný, ako záložný veriteľ, a žalobcovia, ako záložní dlžníci, záložnú zmluvu, ktorou bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov, nachádzajúce sa v katastrálnom území A., a to na rodinný dom s.č. postavený na pozemku CKN parc.č. XXXX/X a na pozemky parc.č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/XX, zapísané na LV č. XXX, v prospech žalovaného. Záložné právo bolo zriadené na zabezpečenie pohľadávky žalovaného vyplývajúcej so zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikovanej v bode 9.1.

9.3. Žalovaný listom zo dňa 26.08.2014 oznámil žalobcom stratu výhody splátok ku dňu 22.08.2014 a vyzval ich na zaplata dlhu vo výške 16.604 eur bezodkladne. Žalovaný listom zo dňa 08.10.2014 oznámil žalobcom začatie výkonu záložného práva.

10. Žalobcovia podanie určovacej žaloby o neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere zdôvodňovali tým, že potrebujú mať vyriešenú výšku skutočného dlhu. Vo vzťahu k záložnej zmluve tvrdili, že zmenu zápisu v katastri nehnuteľností môžu dosiahnuť len na základe rozhodnutia súdu.

11. Žaloba bola podaná za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý v ustanovení § 80 písm. c) umožňoval uplatnenie pozitívneho alebo negatívneho určenia, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Obdobnú úpravu obsahuje aj ustanovenie § 137 písm. c) CSP, ktorý účinný v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie.

12. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

13. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom od 01.01.2018), spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

14. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

15. Citované ustanovenie § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku vychádza z doterajšieho ustanovenia § 80 písm. c) OSP. Zachováva základné predpoklady určovacej žaloby, ktorými sú vecná legitímácia a existencia naliehavého právneho záujmu. Obmedzením je, že naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. V danej veci bolo zákonom č. 129/2010 Z.z. stanovené oprávnenie spotrebiteľa domáhať sa neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 11 ods. 4), preto v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebolo potrebné preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani záložnej zmluvy, ktorá na ňu nadväzovala. Aj v tomto prípade však je predpokladom úspešnosti určovacej žaloby preukázanie skutočnosti, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná z dôvodov stanovených zákonom (napríklad § 37 až 40 Občianskeho zákonníka).

16. Odvolací preskúmal napadnutý rozsudok z hľadiska vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Hoci v čase rozhodovania odvolacieho súdu už nebolo potrebné preukazovať existenciu naliehavého právneho záujmu, z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že ex offo skúmal platnosť zmluvných podmienok v zmluve, ktorú vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Keď zistil, že zmluvné dojednania uvedené v čl. II bod 1 a 2 pod názvom úrok a odplata a v časti IV. pod názvom sankcie za omeškanie a úhrada nákladov spojená s vymáhaním sú neprijateľné zmluvné podmienky, správne dospel k záveru, že spotrebiteľská zmluva, okrem uvedených neprijateľných zmluvných podmienok, je platná. Aj na základe uvedeného záveru, potom správne žalobu v časti určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a záložnej zmluvy zamietol. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti žaloby týkajúcej sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a určenia neplatnosti záložnej zmluvy, ako vecne správny, potvrdil.

17.1. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že z ustanovenia § 137 písm. c) CSP vyplýva, že predpokladom úspešnosti žaloby o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je či nie je, je skutočnosť, že na tomto určení je naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem na určení je daný tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Pre naplnenie zákonného predpokladu, ktorým je danosť naliehavého právneho záujmu, musí existovať aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť.

17.2. Hoci vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere vzhľadom na novelu zákona č. 129/2010 Z.z. už nie je potrebné preukazovať naliehavosť právneho záujmu, musí sa však skúmať samotná zmluva z hľadiska splnenia zákonných predpokladov jej (ne)platnosti. V danej veci súd prvej inštancie správne uzavrel, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná, neplatné sú len neprijateľné zmluvné podmienky, a na tomto závere správne ustálil výšku záväzku žalobcov z predmetnej zmluvy tak, že priznal žalovanému nárok uplatnený vzájomnou žalobu vo výške skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov, po odpočítaní zaplatenej splátky 1 euro.

17.3. Vo vzťahu k záložnej zmluve odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/24/2017 zo dňa 14. septembra 2017, podľa ktorého: „K problematike existencie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti záložnej zmluvy už najvyšší súd zaujal v minulosti právne závery. Napríklad v rozhodnutí sp.zn. 4 Cdo 89/2007 uviedol, že ani prípadné určenie neplatnosti záložnej zmluvy nemôže viesť k odstráneniu právnej neistoty žalobcu alebo k zamedzeniu ohrozenia jeho práva. Určením neplatnosti záložnej zmluvy nemusí byť bez ďalšieho postavené na isto, že vôbec nevzniklo záložné právo, a na druhej strane na základe platnej záložnej zmluvy nemusí vždy vzniknúť záložné právo k nehnuteľnostiam, aj keď bolo vložené do katastra nehnuteľností. Záložná zmluva nie je neplatná len preto, že nevznikla pohľadávka, ktorú má zabezpečovať záložné právo založené na tejto zmluve (napríklad preto, že nedošlo k uzavretiu zmluvy, podľa ktorej by mala pohľadávka vzniknúť, alebo preto, že takáto zmluva je neplatná a pod.). A aj keď je záložná zmluva platný právny úkon, záložné právo nevznikne, ak nevznikla pohľadávka, ktorú má záložné právo zabezpečovať. Vzhľadom na to, že určením platnosti alebo neplatnosti záložnej zmluvy sa nemôže vyriešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu medzi účastníkmi, nemôže byť na takomto určení naliehavý právny záujem v zmysle

§ 80 písm. c) OSP. Stav ohrozenia práva žalobcu alebo neistotu v jeho právnom postavení možno preto odstrániť len určením, či tu je alebo nie je záložné právo, prípadne, ak už došlo k realizácii záložného práva, určením, či tu je alebo nie je iné právo (napríklad vlastnícke).“

18. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal námietkami žalobcov uvedenými v odvolaní. K tvrdeniu žalobcov, že potrebujú mať vyriešenú výšku skutočného dlhu, preto majú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie o vzájomnej žalobe, z ktorého vyplýva, že výška dlhu je s konečnou platnosťou vyriešená, keďže v tejto časti rozsudok nebol napadnutý odvolaním. Žalobcovia preto presne vedia, aká je výška ich dlhu voči žalovanému. K námietke žalobcov, podľa ktorej záložná zmluva zabezpečuje celú pohľadávku žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, napriek tomu, že bola priznaná len v rozsahu istiny a úroku z omeškania, odvolací poukazuje na dôvody uvedené v bode 17.3., z ktorého jednoznačne vyplýva, že záložná zmluva zabezpečuje len tú časť pohľadávky, ktorá vznikla, v danej veci tú časť, ktorá bola priznaná rozhodnutím súdu prvej inštancie. Nakoľko v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním, je právoplatný. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1M Cdo 1/2009, vzhľadom na rozdielne skutkové okolnosti na danú vec nedopadá.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti žaloby týkajúcej sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, určenia neplatnosti záložnej zmluvy a v časti trov konania vo vzťahu k žalobe podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v 1. a 2. rade v plnom rozsahu, z dôvodu, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).